

อิทธิพลของความเพลิดเพลินในการเรียนภาษาอังกฤษที่มีต่อ
ความยึดมั่นผูกพันในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

THE INFLUENCE OF ENGLISH LANGUAGE LEARNING ENJOYMENT ON THE
ENGLISH LANGUAGE LEARNING ENGAGEMENT OF STUDENTS AT VALAYA
ALONGKORN RAJABHAT UNIVERSITY UNDER THE ROYAL PATRONAGE

วรวรรณ วงศ์ศรีวัฒน์^{1*}
Worawan Wongsriwat^{1*}

Received : 22-04-2025

Revised : 24-09-2025

Accepted : 30-09-2025

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความเพลิดเพลินในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ 2) ศึกษาความยึดมั่นผูกพันในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา และ 3) ศึกษาอิทธิพลที่ความเพลิดเพลินในการเรียนภาษาอังกฤษมีต่อความยึดมั่นผูกพันในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา การศึกษาในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วยแบบวัด CFLES (Li, Jiang & Dewaele, 2018) สำหรับวัดระดับความเพลิดเพลินในการเรียนภาษาต่างประเทศ และแบบวัด LCES (Eerdemutu, Dewaele & Wang, 2024) สำหรับวัดระดับความยึดมั่นผูกพันในชั้นเรียนภาษา ซึ่งผ่านการพิจารณาความตรงโดยผู้พัฒนาแบบวัดระดับดังกล่าว และค่าความเที่ยงจากการทดลองเก็บข้อมูลโดยผู้วิจัย ค่าความเที่ยงของทั้งสองแบบวัดอยู่ระหว่าง 0.94-0.95 กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา VLE205 และ VLE310 ในภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2567 จำนวน 97 คน สุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบตามสะดวก ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความถดถอย

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า นักศึกษามีความเพลิดเพลินในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับสูง ($M = 4.31$, $SD = 0.57$) อีกทั้งมีความยึดมั่นผูกพันในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับสูง

¹ ศูนย์ภาษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

¹ Language Center, Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage

* Corresponding Author's E-mail: worawan@vru.ac.th

($M = 3.94$, $SD = 0.68$) และผลการวิเคราะห์ความถดถอยแสดงให้เห็นว่าความเพลิดเพลินในการเรียนภาษาอังกฤษด้านตัวบุคคลและด้านบรรยากาศ สามารถพยากรณ์ความเชื่อมั่นในการเรียนภาษาอังกฤษได้ร้อยละ 61 ($R \text{ Squared} = 0.61$)

คำสำคัญ: ความเพลิดเพลิน / ความเชื่อมั่นผู้บกพร่อง / การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ABSTRACT

The purposes of this study were to 1) investigate the level of enjoyment in English language learning of students at Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage, 2) investigate the level of engagement in English language learning of the students, and 3) investigate the influence of English language learning enjoyment on the English language learning engagement of the students. This study employed a quantitative research approach. The instrument for obtaining the data was a questionnaire. The questionnaire consisted of the CFLES (Li, Jiang & Dewaele, 2018) for measuring the enjoyment in foreign language learning and the LCES (Eerdemutu, Dewaele & Wang, 2024) for measuring the engagement in language classroom. The scales' validity was examined by their developers. The scales' reliabilities attained from the pilot-tested study by the author were between 0.94-0.95. The sample for this study consisted of 97 undergraduate students who enrolled in the VLE205 and VLE310 courses in the second semester of the 2024 academic year at Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage. The sampling method was convenience sampling. The data were analyzed using mean, standard deviation, and regression analysis.

The results of the study revealed that the students experienced enjoyment in English language learning at a high level ($M = 4.31$, $SD = 0.57$). They also had engagement in English language learning at a high level ($M = 3.94$, $SD = 0.68$). In addition, the regression analysis showed that the enjoyment in English language learning in terms of private and atmosphere aspects could predict 61% of variation of the engagement in English language learning ($R \text{ Squared} = 0.61$).

Keywords: Enjoyment / Engagement / English Language Learning

บทนำ

ในการจัดการเรียนการสอนผู้สอนต่างมุ่งหวังให้ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ในการเรียน สำหรับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือเป็นภาษาต่างประเทศซึ่งมีลักษณะเฉพาะและมีความท้าทายที่แตกต่างไปจากศาสตร์ด้านอื่น ๆ จึงยังนำมาซึ่งความพยายามของผู้สอนที่จะศึกษาหาสิ่งที่สามารถ

ช่วยให้ผู้เรียนบรรลุผลในการเรียนได้ดียิ่งขึ้น ดังจะเห็นได้จากการที่ผู้อยู่ในแวดวงการศึกษา ด้านการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศต่างค้นหาและพยายามทำความเข้าใจปัจจัยต่าง ๆ ที่สามารถส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้ โดยหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่ได้รับความสนใจศึกษาเป็นวงกว้างคือการสร้างความยึดมั่นผูกพันของผู้เรียนในการเรียน

สำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือเป็นภาษาต่างประเทศ ความยึดมั่นผูกพัน หมายถึง ปริมาณและคุณภาพของการมีส่วนร่วมและการเกี่ยวข้องอย่างกระตือรือร้นของผู้เรียนในกิจกรรมหรือภาระหน้าที่ในการเรียนภาษา (Hiver et al., 2024) ผู้เรียนที่มีความยึดมั่นผูกพันในการเรียนมีลักษณะเป็นผู้ที่อุทิศความพยายามอย่างขะมักเขม้นและเอาใจใส่ต่อการเรียน ยินหยัด และควบคุมพฤติกรรมของตนเองที่มีต่อเป้าหมาย (Hiver et al., 2020) ทั้งนี้ นักวิชาการ ด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือเป็นภาษาต่างประเทศหลายท่านเห็นพ้องกันว่า ความยึดมั่นผูกพันในการเรียนมีอิทธิพลหรือมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อผลการเรียน (เช่น Guo, Xu & Chen, 2022; Eerdemutu, Dewaele & Wang, 2024; Hiver et al., 2024) อีกทั้งยังมีผลการศึกษางานวิจัยต่าง ๆ ที่สนับสนุนแนวคิดดังกล่าวเป็นจำนวนมาก (เช่น Guo, 2021; Feng & Hong, 2022; Alqarni, 2023; Wang, Wang & Li, 2023; Yan, 2024)

จากอิทธิพลที่ความยึดมั่นผูกพันของผู้เรียนมีต่อความสำเร็จในการเรียน ผู้วิจัยจึงต้องการส่งเสริมให้เกิดความยึดมั่นผูกพันในการเรียนภาษาอังกฤษในหมู่ผู้เรียนโดยพิจารณาปัจจัยที่สามารถส่งผลต่อความยึดมั่นผูกพันได้ อย่างไรก็ตามปัจจัยดังกล่าวต้องเป็นปัจจัยที่นำไปใช้โดยไม่ก่อให้เกิดความกดดันหรือสร้างบรรยากาศที่ไม่ดีในการเรียน เมื่อศึกษาถึงปัจจัยที่เป็นไปได้ต่าง ๆ แล้วพบว่า ความเพลิดเพลินในการเรียนตรงกับวัตถุประสงค์ของผู้วิจัย โดยความเพลิดเพลินในการเรียนซึ่งเป็นแนวทางของจิตวิทยาเชิงบวกได้เข้ามามีบทบาทในแวดวงการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศบนพื้นฐานว่า อารมณ์เชิงบวกสามารถเอื้ออำนวยต่อกระบวนการเรียนการสอนได้ (Botes, Dewaele & Greiff, 2020) ในด้านของผู้เรียน ผู้เรียนที่มีสภาพอารมณ์เป็นบวกจะดูดซับการเรียนภาษาต่างประเทศได้ดีกว่า ได้รับผลกระทบในทางไม่ดีจากอารมณ์เชิงลบน้อยลง รวมถึงยังมีความยืดหยุ่นและอดทนในระยะยาวกว่า (Dewaele & Dewaele, 2020) อีกทั้งยังมีผลการศึกษางานวิจัยเป็นจำนวนมากที่แสดงให้เห็นว่า ความเพลิดเพลินมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ (เช่น Dewaele & Alfawzan, 2018; Li, 2019; Dewaele & Ergun, 2020; Guo, 2021; Feng & Hong, 2022; Wang, Wang & Li, 2023; Su, 2024) และความเพลิดเพลินเป็นปัจจัยที่ใช้พยากรณ์ผลสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษได้ (เช่น Li & Wei, 2023; Wang, Xu & Li, 2023; Liu, Wu & Yang, 2024)

นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการหลายท่านเล็งเห็นความสำคัญและให้ความสนใจศึกษาถึงผลที่ความเพลิดเพลินมีต่อความยึดมั่นผูกพันในการเรียนภาษาอังกฤษ และพบว่า ความเพลิดเพลินมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความยึดมั่นผูกพันในการเรียนภาษาอังกฤษ (เช่น Guo, 2021; Wang, 2022; Zhao & Yang, 2022; Shakki, 2023; Wang, Wang & Li, 2023; Liang, 2023) อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยข้างต้นเป็นผลจากการศึกษาในต่างประเทศ สำหรับในประเทศไทยการศึกษาในด้านนี้ยังไม่พบปรากฏในฐานข้อมูลงานวิจัย (ตรวจสอบการค้นคว้าจากฐานข้อมูลงานวิจัย ThaiLIS Digital Collection และ ThaiJo ข้า ณ วันที่ 3 เมษายน พ.ศ. 2568) ผู้วิจัยจึงจะศึกษาเพื่อให้ทราบถึง

อิทธิพลที่ความเพลิดเพลินในการเรียนภาษาอังกฤษมีต่อความยึดมั่นผูกพันในการเรียนภาษาอังกฤษในบริบทของนักศึกษามหาวิทยาลัยในประเทศไทย ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้วิจัยและบุคลากรทางการศึกษาในด้านการสอนภาษาอังกฤษท่านอื่น ๆ มีข้อมูลประกอบการพิจารณาเมื่อจัดการเรียนการสอนให้เอื้อประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความเพลิดเพลินในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
2. เพื่อศึกษาระดับความยึดมั่นผูกพันในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
3. เพื่อศึกษาอิทธิพลที่ความเพลิดเพลินในการเรียนภาษาอังกฤษมีต่อความยึดมั่นผูกพันในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรของการศึกษาในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาเสริมทักษะภาษาอังกฤษตามแนวทางการเรียนของศูนย์ภาษาสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 กับผู้วิจัย 2 รายวิชา คือ VLE205 และ VLE310 ในภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2567 จำนวน 109 คน

จำนวนตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยคำนวณตามแนวคิดของ Krejcie & Morgan (1970) โดยกำหนดระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ไว้ที่ 0.05 จำนวนตัวอย่างที่เหมาะสม คือ 86 คน สำหรับการสุ่มตัวอย่างนั้น ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยหลักความน่าจะเป็น (Non probability sampling) ด้วยวิธีการสุ่มแบบตามสะดวก (โชติ บดีรัฐ, 2561)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สอบถามเพศ และคณะที่สังกัด ข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ

ส่วนที่ 2 ความเพลิดเพลินในการเรียนภาษาอังกฤษ ใช้แบบวัดระดับ CFLES (Chinese Version of the Foreign Language Enjoyment Scale) ของ Li, Jiang และ Dewaele (Li, Jiang & Dewaele, 2018) วัดระดับความเพลิดเพลินในการเรียนภาษาต่างประเทศ แบบวัดระดับนี้มีข้อคำถามทั้งในรูปแบบภาษาจีนและรูปแบบภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยนำส่วนที่เป็นข้อคำถามแบบภาษาอังกฤษมาใช้ โดยมีข้อคำถามจำนวน 11 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ประกอบด้วย

1) FLE-Private หรือความเพลิดเพลินในการเรียนภาษาต่างประเทศที่มาจากด้านตัวบุคคล เป็นด้านที่เน้นไปที่ความพอใจส่วนตัวที่เกิดขึ้นจากความก้าวหน้าส่วนบุคคล การทำผลงานที่ดี หรือประสบการณ์ที่น่าสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ

2) FLE-Teacher หรือความเพลิดเพลินในการเรียนภาษาต่างประเทศที่มาจากด้านผู้สอน เป็นด้านที่เน้นไปที่ประสบการณ์ที่น่าเพลิดเพลินที่เชื่อมโยงกับการสนับสนุนและส่งเสริมจากผู้สอน ภาษาต่างประเทศที่มีต่อผู้เรียนและวิธีการสอนของผู้สอน

3) FLE-Atmosphere หรือความเพลิดเพลินในการเรียนภาษาต่างประเทศที่มาจากด้านบรรยากาศ เป็นด้านที่เน้นไปที่บทบาทของสภาพบรรยากาศในห้องเรียนที่เกิดจากประสบการณ์ในการเรียนระหว่างผู้สอน เพื่อนร่วมชั้นเรียน และตัวผู้เรียนเองในทางที่ดี

ผู้วิจัยใช้มาตรประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามแนวทางของ Likert (1932) ดังนี้

5	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4	หมายถึง	เห็นด้วย
3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ส่วนที่ 3 ความยึดมั่นผูกพันในการเรียนภาษาอังกฤษ ใช้แบบวัดระดับ LCES (Language Classroom Engagement Scale) ของ Eerdemutu, Dewaele และ Wang (Eerdemutu, Dewaele & Wang, 2024) วัดระดับความยึดมั่นผูกพันในชั้นเรียนภาษา แบบวัดระดับนี้มีข้อคำถามทั้งในรูปแบบภาษาอังกฤษและรูปแบบภาษาจีน ผู้วิจัยนำส่วนที่เป็นข้อคำถามแบบภาษาอังกฤษมาใช้ โดยมีข้อคำถามจำนวน 9 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ประกอบด้วย

1) Behavioral engagement หรือความยึดมั่นผูกพันเชิงพฤติกรรม ซึ่งเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่สังเกตได้ เช่น การมีส่วนร่วมในกิจกรรมในชั้นเรียน การใช้ความพยายามในการเรียน และการยืนหยัดในงานแม้ว่าจะพบความยากลำบาก

2) Emotional engagement หรือความยึดมั่นผูกพันเชิงอารมณ์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับ การตอบสนองทางความรู้สึกเชิงบวกต่อกิจกรรมในชั้นเรียน เช่น ความสนใจและความสนุก

3) Cognitive engagement หรือความยึดมั่นผูกพันเชิงปัญญา ซึ่งเกี่ยวข้องกับการใช้ กลวิธีในการเรียนรู้ที่ซับซ้อน เช่น การคิดอย่างลึกซึ้ง และการใช้กลวิธีที่หลากหลาย

ผู้วิจัยใช้มาตรประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามแนวทางของ Likert (1932) ดังนี้

5	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4	หมายถึง	เห็นด้วย
3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ผู้วิจัยกำหนดความหมายค่าเฉลี่ยระดับความเพลิดเพลินในการเรียนภาษาอังกฤษและ ระดับความยึดมั่นผูกพันในการเรียนภาษาอังกฤษในการวิเคราะห์ข้อมูล เทียบเคียงกับแนวทาง การกำหนดอันตรายภาคชั้นของ มัลลิกา บุณนาค (2539) ดังนี้

3.68-5.00	หมายถึง	ระดับสูง
2.34-3.67	หมายถึง	ระดับปานกลาง
1.00-2.33	หมายถึง	ระดับต่ำ

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ในส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 เป็นแบบวัดระดับที่พัฒนาขึ้นมาโดยนักวิชาการผู้มีความเชี่ยวชาญที่ได้รับการยอมรับในแต่ละด้าน อีกทั้งยังผ่านการวิจัยมาอย่างเป็นระบบซึ่งทำให้มีความตรง (Validity) และมีความเที่ยง (Reliability) อย่างไรก็ตามข้อคำถามในแบบวัดระดับทั้ง 2 ส่วนที่ผู้วิจัยนำมาใช้เป็นข้อความภาษาอังกฤษ ดังนั้นก่อนนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจริง ผู้วิจัยจึงแปลข้อคำถามเป็นภาษาไทย และผ่านการตรวจทานความถูกต้องของการแปลโดยการเปลี่ยนกลับและตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งปรากฏผลว่า ข้อความฉบับแปลมีความถูกต้องตรงกับต้นฉบับ หลังจากนั้นผู้วิจัยจึงได้นำแบบสอบถามทั้ง 3 ส่วนไปทดสอบเก็บข้อมูลจากนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 34 คน ในช่วงสัปดาห์ที่ 1 ถึงกลางสัปดาห์ที่ 2 ของเดือนกุมภาพันธ์ 2568 เพื่อนำผลมาวิเคราะห์ค่าความเที่ยง (Reliability) โดยค่า Cronbach's alpha ของแบบวัดระดับความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษทุกด้านเท่ากับ 0.95 ส่วนค่า Cronbach's alpha ของแบบวัดระดับความยึดมั่นผูกพันในการเรียนภาษาอังกฤษทุกด้านเท่ากับ 0.94 จึงได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์พร้อมใช้ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในลำดับต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อคำถามในแบบสอบถามที่ผ่านการหาคุณภาพเครื่องมือมาจัดทำเป็นแบบสอบถามออนไลน์ด้วย Microsoft forms เพื่อให้เกิดความสะดวกกับผู้ตอบแบบสอบถาม โดยได้ชี้แจงรายละเอียดเบื้องต้นและวัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้ในส่วนนำของแบบสอบถาม และระบุว่า คำตอบจะไม่ส่งผลกระทบต่อผลการเรียนในรายวิชาใด ๆ เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างสะดวกใจในการให้ข้อมูลตามความเป็นจริง ผู้วิจัยเริ่มต้นเก็บข้อมูลในช่วงปลายสัปดาห์ที่ 2 ของเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2568 ด้วยการส่งแบบสอบถามออนไลน์ให้กลุ่มตัวอย่างตอบตามความสมัครใจ เมื่อผ่านไปประมาณ 2 สัปดาห์มีผู้ตอบแบบสอบถาม 97 คน ซึ่งมีจำนวนมากกว่าที่กำหนดไว้เบื้องต้นที่ 86 คน จึงปิดรับคำตอบ โดยถือว่าผู้ตอบแบบสอบถาม 97 คนนี้ เป็นผู้ที่สมัครใจตอบเป็น 97 คนแรกที่ส่งคำตอบกลับมา หลังจากตรวจสอบคำตอบของกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยพบว่า ข้อมูลสมบูรณ์ครบถ้วนทั้ง 97 ชุด จึงนำไปใช้ในการวิเคราะห์ในขั้นตอนต่อไปทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ข้อมูลระดับความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษวิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลระดับความยึดมั่นผูกพันในการเรียนภาษาอังกฤษวิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ มีต่อความยึดมั่นผูกพันในการเรียนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ความถดถอย (Regression analysis) คัดเลือกตัวแปรอิสระเข้าสู่การวิเคราะห์ด้วยวิธี Stepwise

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
ความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ด้านผู้สอน	4.59	0.60	สูง
ความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ด้านบรรยากาศ	4.27	0.68	สูง
ความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ด้านตัวบุคคล	4.05	0.67	สูง
รวมทุกด้าน	4.31	0.57	สูง

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 97 คน พบว่า ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจรวมทุกด้านเท่ากับ 4.31 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจากมากที่สุด พบว่าความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ด้านผู้สอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 4.59 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.60 รองลงมาคือ ความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ด้านบรรยากาศ ค่าเฉลี่ย 4.27 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.68 และความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ด้านตัวบุคคล ค่าเฉลี่ย 4.05 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.67

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความยึดมั่นผูกพันในการเรียนภาษาอังกฤษ

	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
ความยึดมั่นผูกพันเชิงปัญญา	4.02	0.69	สูง
ความยึดมั่นผูกพันเชิงพฤติกรรม	3.99	0.75	สูง
ความยึดมั่นผูกพันเชิงอารมณ์	3.80	0.81	สูง
รวมทุกด้าน	3.94	0.68	สูง

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความยึดมั่นผูกพันในการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 97 คน พบว่า ค่าเฉลี่ยความยึดมั่นผูกพันในการเรียนภาษาอังกฤษรวมทุกด้านเท่ากับ 3.94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.68 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจากมากที่สุด พบว่า ความยึดมั่นผูกพันเชิงปัญญามีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 4.02 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.69 รองลงมาคือความยึดมั่นผูกพันเชิงพฤติกรรม ค่าเฉลี่ย 3.99 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.75 และ ความยึดมั่นผูกพันเชิงอารมณ์ ค่าเฉลี่ย 3.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.81

สำหรับการวิเคราะห์อิทธิพลของความเพละเลื้อยในการเรียนภาษาอังกฤษที่มีความยึดมั่นผูกพันในการเรียนภาษาอังกฤษนั้น ผู้วิจัยเลือกใช้การวิเคราะห์ความถดถอย (Regression analysis) คัดเลือกตัวแปรอิสระเข้าสู่วิเคราะห์ด้วยวิธีการแบบ Stepwise โดยผู้วิจัยได้ตรวจสอบในเบื้องต้นว่าเป็นไปตามเงื่อนไขของการวิเคราะห์ความถดถอยหรือไม่ใน 2 เงื่อนไขที่สำคัญ ได้แก่ VIF ของตัวแปรอิสระแต่ละตัวแปรต้องไม่เกิน 10 (ชูศักดิ์ จุญสวัสดิ์, 2554) ซึ่งผลการตรวจสอบพบว่าเท่ากับ 1.89 และอีกเงื่อนไขคือค่า tolerance ของแต่ละตัวแปรต้องไม่น้อยกว่า 0.1 (ชูศักดิ์ จุญสวัสดิ์, 2554) ซึ่งผลการตรวจสอบพบว่าเท่ากับ 0.53 จึงสรุปได้ว่า ข้อมูลมีคุณสมบัติเป็นไปตามเงื่อนไขของการวิเคราะห์ความถดถอย

ผลการวิเคราะห์ความถดถอยแสดงให้เห็นว่า จากตัวแปรความเพละเลื้อยในการเรียนภาษาอังกฤษ 3 ด้าน มีตัวแปร 2 ด้านที่ถูกคัดเลือกเข้าสู่วิเคราะห์ ได้แก่ ความเพละเลื้อยในการเรียนภาษาอังกฤษด้านตัวบุคคล และความเพละเลื้อยในการเรียนภาษาอังกฤษด้านบรรยากาศ ตัวแปร 2 ด้านนี้ร่วมกันสามารถพยากรณ์ความเปลี่ยนแปลงของตัวแปรความยึดมั่นในการเรียนภาษาอังกฤษได้ร้อยละ 61 ($R^2 = 0.61$)

ตารางที่ 3 ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความยึดมั่นในการเรียนภาษาอังกฤษ

ตัวแปร	Unstandardized B	Coefficients Std. Error	Standardized Coefficients Beta	Sig.
(ค่าคงที่)	0.55	0.30		0.07
ความเพละเลื้อยในการเรียนภาษาอังกฤษด้านตัวบุคคล	0.65	0.09	0.64	0.00
ความเพละเลื้อยในการเรียนภาษาอังกฤษด้านบรรยากาศ	0.18	0.09	0.18	0.05

จากตารางที่ 3 ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความยึดมั่นในการเรียนภาษาอังกฤษ ค่าสัมประสิทธิ์ (B) ของตัวแปรความเพละเลื้อยในการเรียนภาษาอังกฤษด้านตัวบุคคลเท่ากับ 0.65 และค่าสัมประสิทธิ์ (B) ของตัวแปรความเพละเลื้อยในการเรียนภาษาอังกฤษด้านบรรยากาศเท่ากับ 0.18 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าตัวแปรทั้ง 2 ด้านนี้มีอิทธิพลในทางบวกต่อความยึดมั่นผูกพันในการเรียนภาษาอังกฤษ

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้พบว่า

1. นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ มีความเพละเลื้อยในการเรียนภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย = 4.31) ด้วยเหตุที่ในประเทศไทยยังมีงานวิจัยด้านนี้จำกัด ผู้วิจัยจึงเปรียบเทียบผลการวิจัยกับของต่างประเทศ ซึ่งมีงานวิจัยของ Feng & Hong (2022) ที่ค้นพบว่า

ผู้เรียนมีความเพลิดเพลินในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับปานกลางถึงสูงที่ถือว่าใกล้เคียงกันกับผลการวิจัยในครั้งนี้ อย่างไรก็ตาม มีงานวิจัยหลายงานที่ค้นพบว่า ผู้เรียนมีความเพลิดเพลินในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับปานกลางซึ่งแตกต่างจากผลการวิจัยในครั้งนี้ (เช่น Guo, 2021; Su, 2022; Zhao & Yang, 2022; Tong, 2023; Pu et al., 2025) ทั้งนี้ ผลการวิจัยที่ต่างกันอาจเป็นผลจาก การใช้มาตรวัดและการแบ่งองค์ประกอบของความเพลิดเพลินที่ต่างกันไป รวมถึงบริบทและปัจจัยอื่น ๆ จากผู้ตอบแบบสอบถามที่อาจส่งผลต่อผลการศึกษาที่ไม่เหมือนกันได้ แม้ว่าผลการวิจัยในครั้งนี้จะแตกต่างไปจากหลาย ๆ งานในต่างประเทศ กลับถือเป็นเรื่องน่ายินดีที่นักศึกษาที่มีความเพลิดเพลินในการเรียนภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับสูง ดังที่ Botes, Dewaele & Greiff (2022) กล่าวว่า ความเพลิดเพลินในการเรียนภาษาอังกฤษสามารถให้พลังที่จำเป็นแก่ผู้เรียนในการที่จะเผชิญกับ ความท้าทายที่เป็นเอกลักษณ์ในการเรียนภาษาต่างประเทศ อีกทั้งยังมีผลการวิจัยที่แสดงให้เห็นว่า ความเพลิดเพลินในการเรียนสามารถส่งผลเชิงบวกและมีความสำคัญต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ (Wang, Wang & Li, 2023)

เมื่อพิจารณาผลการศึกษาในประเด็นนี้เพิ่มเติมพบว่า ความเพลิดเพลินในการเรียนภาษาอังกฤษที่มาจากด้านผู้สอนมีระดับสูงสุด (ค่าเฉลี่ย = 4.59) ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Liang (2023) และ Tong (2023) ที่พบว่า ความเพลิดเพลินในการเรียนภาษาอังกฤษที่มาจากด้านผู้สอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเช่นเดียวกัน โดย Liang (2023) ให้ความเห็นไว้ว่า ผู้สอนเป็นแหล่งที่มาที่สำคัญของความเพลิดเพลินในการเรียน เมื่อผู้เรียนได้รับการสนับสนุนจากผู้สอนจะมีแนวโน้มที่จะพึงพอใจกับหนทางในการเรียนมากขึ้น ฉะนั้น เมื่อการสนับสนุนของผู้สอนมีบทบาทต่อความเพลิดเพลินของผู้เรียนดังผลการวิจัยที่ปรากฏ ผู้วิจัยจึงมีความเห็นพ้องกับ Zhao & Yang (2022) ที่มองว่า ควรมีการออกแบบโปรแกรมพัฒนาผู้สอน โดยเน้นการอบรมให้ความรู้ด้านวิธีการสนับสนุนทางอารมณ์ความรู้สึกของผู้เรียน รวมถึงเพิ่มการตระหนักรู้ของผู้สอนในเรื่องความสำคัญของอารมณ์ความรู้สึกของผู้เรียน และช่วยให้ผู้สอนเรียนรู้ที่จะควบคุมอารมณ์ความรู้สึกของผู้เรียนได้อย่างดี เพื่อส่งเสริมอารมณ์เชิงบวกให้เกิดขึ้นในระหว่างกระบวนการเรียนการสอน

2. นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ มีความยึดมั่นผูกพันในการเรียนภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย = 3.94) ซึ่งผลศึกษานี้มีทั้งที่แตกต่างและสอดคล้องกับผลการศึกษาอื่น โดยงานที่มีผลการศึกษาแตกต่างไปนั้นปรากฏผลว่า ผู้เรียนมีความยึดมั่นผูกพันในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง (เช่น Guo, 2021; Guo, Xu & Chen, 2022; Zhao & Yang, 2022; Tong, 2023) ในขณะที่งานที่มีผลการศึกษาที่สอดคล้องกันคือ ผู้เรียนมีความยึดมั่นผูกพันในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูงนั้นก็มิปรากฏเช่นเดียวกัน (เช่น Xie, 2024; Yan, 2024) ทั้งนี้จะเห็นได้ว่า ผลการศึกษาที่นำมาเปรียบเทียบเป็นผลการศึกษาของต่างประเทศเนื่องจาก ผู้วิจัยพบว่า การศึกษาในลักษณะเดียวกันในประเทศไทยยังมีอยู่อย่างจำกัด จึงอาจมีความแตกต่างในด้านบริบทต่าง ๆ ในการเปรียบเทียบผลการศึกษา อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การที่นักศึกษาที่มีความยึดมั่นผูกพันในการเรียนภาษาอังกฤษไม่ว่าจะในระดับปานกลางหรือในระดับสูงนั้นเป็นเรื่องที่ตืออย่างแน่นอน เนื่องจากแสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนมีความยึดมั่นผูกพันกับการเรียนเป็นพื้นฐานแต่เดิมอยู่แล้ว จึงยังมีความเป็นไปได้ที่ผู้สอนจะช่วยส่งเสริมให้เพิ่มขึ้นได้อีก ดังที่ Hiver et al. (2020) กล่าวว่า ความยึดมั่นผูกพันในการเรียนของผู้เรียนนั้นสามารถเปลี่ยนแปลงได้ และ Fredricks,

Blumenfeld & Paris (2004) กล่าวว่า การสนับสนุนจากผู้สอนมีผลต่อความยึดมั่นผูกพันเชิงพฤติกรรมเชิงอารมณ์ และเชิงปัญญาของผู้เรียน

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาผลการศึกษาในครั้งนี้แยกตามด้านของความยึดมั่นผูกพันปรากฏผลว่า นักศึกษามีความยึดมั่นผูกพันเชิงปัญญาระดับสูงสุด (ค่าเฉลี่ย = 4.02) ทั้งนี้ ความยึดมั่นผูกพันเชิงปัญญาเกี่ยวข้องกับการใช้กลวิธีในการเรียนรู้ที่ซับซ้อน (Eerdemutu, Dewaele & Wang, 2024) ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่า เป็นการค้นพบที่น่ายินดี เนื่องจากการแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษและได้พยายามใช้กลวิธีต่าง ๆ เพื่อช่วยสนับสนุนให้ตนเองเรียนได้ผลดียิ่งขึ้น

3. ความเพติดเพลินในการเรียนภาษาอังกฤษมีอิทธิพลต่อความยึดมั่นผูกพันในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาจากงานวิจัยของนักวิชาการต่างประเทศหลายงาน (เช่น Hosseini et al., 2022 ; Wang, 2022; Zhao & Yang, 2022; Wang, Wang & Li, 2023) ทั้งนี้ ผลการศึกษาในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ความเพติดเพลินในการเรียนภาษาอังกฤษสามารถพยากรณ์ความยึดมั่นผูกพันในการเรียนภาษาอังกฤษได้ร้อยละ 61 ($R^2 = 0.61$) โดยความเพติดเพลินในการเรียนภาษาอังกฤษที่มาจากด้านตัวบุคคลและด้านบรรยากาศที่เพิ่มขึ้นจะยิ่งทำให้มีความยึดมั่นผูกพันในการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นตามไปด้วย ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่า ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเพติดเพลินในการเรียนภาษาอังกฤษทั้งจากในด้านตัวบุคคลและจากในด้านบรรยากาศ โดยจากในด้านตัวบุคคล เช่น การสร้างเป้าหมายเล็ก ๆ ในคาบเรียนแต่ละครั้งที่ผู้เรียนสามารถบรรลุได้เพื่อเสริมสร้างความพอใจในตนเองให้แก่ผู้เรียนหรือจากในด้านบรรยากาศในการเรียน เช่น การกำหนดกิจกรรมที่ผู้เรียนจะต้องอาศัยความร่วมมือจากเพื่อนร่วมชั้นเรียนช่วยกันทำให้สำเร็จเพื่อสร้างบรรยากาศที่เป็นมิตรและสนุกสนานในชั้นเรียน ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดผลดีต่อความยึดมั่นผูกพันในการเรียน นอกจากนี้ แม้ว่าผลการศึกษาจะไม่ปรากฏว่าความเพติดเพลินในการเรียนภาษาอังกฤษที่มาจากด้านผู้สอนจะมีอิทธิพลต่อความยึดมั่นผูกพันในการเรียน ผู้วิจัยยังคงเห็นควรให้มีการสนับสนุนให้ผู้สอนมีส่วนสร้างความเพติดเพลินในการเรียนให้แก่ผู้เรียน เนื่องจากการปฏิบัติของผู้สอนสามารถส่งผลทางอ้อมต่อทั้งด้านตัวบุคคลของผู้เรียนและด้านบรรยากาศในการเรียนได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการศึกษาในครั้งนี้ที่ปรากฏว่า ความเพติดเพลินในการเรียนภาษาอังกฤษมีอิทธิพลต่อความยึดมั่นผูกพันในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ คือ ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงอารมณ์เชิงบวกของผู้เรียนและสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนที่เป็นมิตรทั้งจากผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นเรียน และสร้างความเข้าใจเรื่องการจัดการอารมณ์ของตนเองให้กับทั้งผู้สอนและผู้เรียน อีกทั้งเน้นการสนับสนุนให้ผู้เรียนมีความยึดมั่นผูกพันในการเรียนทั้งเชิงพฤติกรรม เชิงอารมณ์และเชิงปัญญาไปควบคู่กัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยเกี่ยวกับอิทธิพลที่ความเพลิดเพลนในการเรียนภาษาอังกฤษมีต่อความยึดมั่นผูกพันในการเรียนภาษาอังกฤษ ควรใช้ข้อมูลเชิงคุณภาพประกอบเพื่อให้ทราบอิทธิพลที่ความเพลิดเพลนมีต่อความยึดมั่นผูกพันในการเรียนภาษาอังกฤษให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น เช่น ศึกษาวิจัยแบบผสมผสานระหว่างวิธีการเชิงคุณภาพกับวิธีการเชิงปริมาณ

เอกสารอ้างอิง

- โชติ บดีรัฐ. (2561). *วิธีวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์เบื้องต้น*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชูศักดิ์ จรยุทธ (2554) *การวิเคราะห์ข้อมูลและการใช้สถิติในงานวิจัย*. ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มัลลิกา บุณนา (2539). *สถิติเพื่อการตัดสินใจ*. ภาควิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Alqarni, N. (2023). Language learning strategies and learning engagement as predictors of language learning achievement: an investigation of Saudi EFL learners. **Saudi Journal of Language Studies**, 3(3), 129 - 143.
- Botes, E., Dewaele, J.-M. & Greiff, S. (2020). The power to improve: Effects of multilingualism and perceived proficiency on enjoyment and anxiety in foreign language learning. **European Journal of Applied Linguistics**, 8(2), 279 - 306.
- Botes, E., Dewaele, J.-M., & Greiff, S. (2022). Taking stock: A meta-analysis of the effects of foreign language enjoyment. **Studies in Second Language Learning and Teaching**, 12(2), 205 - 232.
- Dewaele, J.-M. & Alfawzan, M. (2018). Does the effect of enjoyment outweigh that of anxiety in foreign language performance? **Studies in Second Language Learning and Teaching**, 8(1), 21 - 45.
- Dewaele, J.-M. & Dewaele, L. (2020). Are foreign language learners' enjoyment and anxiety specific to the teacher? An investigation into the dynamics of learners' classroom emotions. **Studies in Second Language Learning and Teaching**, 10(1), 45 - 65.
- Deweale, J.-M. & Ergun, A. L. (2020). How different are the relations between enjoyment, anxiety, attitudes/motivation and course marks in pupils' Italian and English as foreign languages? **Journal of the European Second Language Association**, 4(1), 45 - 57.

- Eerdemutu, L., Dewaele, J.-M. & Wang, J. (2024). Developing a short language classroom engagement scale (LCES) and linking it with needs satisfaction and achievement. **System**. 120, February 2024, 103189: 1 - 17.
- Feng, E. & Hong, G. (2022). Engagement mediates the relationship between emotion and achievement of Chinese EFL learners. **Front. Psychol.** 13:895594, 1 - 12.
- Fredricks, J. A., Blumenfeld, P. C. & Paris, A. H. (2004). School engagement: Potential of the concept, state of evidence. **Review of Educational Research**, 74(1), 59 - 109.
- Guo, Y. (2021). Exploring the dynamic interplay between foreign language enjoyment and learner engagement with regard to EFL achievement and absenteeism: A Sequential mixed methods study. **Front. Psychol.** 12:766058, 1 - 15.
- Guo, Y., Xu, J. & Chen, C. (2022). Measurement of engagement in the foreign language classroom and its effect on language achievement: the case of Chinese college EFL students. **International Review of Applied Linguistics in Language Teaching**, 61(3), 1 - 46.
- Hiver, P. et al. (2020). Why stories matter: Exploring learner engagement and metacognition through narratives of the L2 learning experience. **System**. 91, July 2020, 102260, 1 - 13.
- Hiver, P. et al. (2024). Engagement in language learning: A systematic review of 20 years of research methods and definitions. **Language Teaching Research**, 28(1), 201 - 230.
- Hosseini, H. M. et al. (2022). A model of classroom social climate, foreign language enjoyment, and student engagement among English as a foreign language learners. **Front. Psychol.** 13:933842, 1 - 12.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). **Determining sample size for research activities**. [Online], Available: <https://www.semanticscholar.org/paper/Determining-Sample-Size-for-Research-Activities-Krejcie-Morgan/de62bfbfd044784fe0e60e8a11c1de959b6a7f4bd>. (2025, 11 February).
- Li, C. (2019). A positive psychology perspective on Chinese EFL students' trait emotional intelligence, foreign language enjoyment and EFL learning achievement. **Journal of Multilingual and Multicultural Development**, 41(3), 246 - 263.
- Li, C., Jiang, G. & Dewaele, J.-M. (2018). Understanding Chinese high school students' foreign language enjoyment: validation of the Chinese version of the foreign language enjoyment scale. **System**. 76: August 2018, 183 - 196.

- Li, C. & Wei, L. (2023). Anxiety, enjoyment, and boredom in language learning amongst junior secondary students in rural China: How do they contribute to L2 achievement? **Studies in Second Language Acquisition**, 45(1), 93 - 108.
- Liang, L. (2023). Foreign language enjoyment and engagement among EFL students in selected Chinese universities. **International Journal of English Literature and Social Sciences**, 8(4), 119 - 124.
- Likert, R. (1932). A technique for the measurement of attitudes. In **Archives of Psychology**. (1 - 55). The Science Press.
- Liu, M., Wu, X. & Yang, F. (2024). Emotions in English language classrooms among Chinese top university students. **Sci Rep**. 14, 20081 (2024).
- Pu, L. et al. (2025). Exploring the relationship among environment, enjoyment, and performance to sustain students' EFL learning: evidence from the investigation of a Chinese university. **European Journal of English Language Studies**, 5(1), 31 - 47.
- Shakki, F. (2023). Investigating the relationship between EFL learners' engagement and their achievement emotions. **Porta Linguarum**. 40, June 2023, 275 - 294.
- Su, H. (2022). Foreign language enjoyment and classroom anxiety of Chinese EFL learners with intermediate and low English proficiency. **Journal of Language Teaching and Research**, 13(1), 101 - 109.
- Su, Q. (2024). The impact of emotional factors on L2 learners' enjoyment and anxiety in foreign languages. **Communications in Humanities Research**, 44, 29 - 35.
- Tong, Q. (2023). Foreign language enjoyment, language learning curiosity and learning Engagement of Chinese non- English major students. **iJOINED ETCOR**, 2(3), 36 - 45.
- Wang, X. (2022). Enhancing Chinese EFL students' academic engagement: the impact of L2 enjoyment and academic motivation. **Front. Psychol**, 13:914682, 1 - 8.
- Wang, H., Wang, Y. & Li, S. (2023). Unpacking the relationships between emotions and achievement of EFL learners in China: Engagement as a mediator. **Front. Psychol**. 14:1098916: 1 - 13.
- Wang, H., Xu, L. & Li, J. (2023). Connecting foreign language enjoyment and English proficiency levels: The mediating role of L2 motivation. **Front. Psychol**, 14:1054657, 1 - 13.

- Xie, Q. (2024). Individual differences and non-English majors' engagement in business English language classrooms in the Chinese university context. **Ibérica**, 47, 149 - 174.
- Yan, N. (2024). An exploratory study on the relationship between language learning attitude, engagement, and communication skills among Chinese EFL learners. **International Journal of Research and Innovation in Social Science**, 8(3), 1317 - 1336.
- Zhao, Y. & Yang, L. (2022). Examining the relationship between perceived teacher support and students' academic engagement in foreign language learning: enjoyment and boredom as mediators. **Front. Psychol**, 13:987554, 1 - 15.